

עפ"ג 55907/12/15 - מדינת ישראל, באמצעות פרקליטות מחוז חיפה נגד רומן חרומנקוב

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
עפ"ג 55907-12-15 מדינת ישראל נ' חרומנקוב 25 פברואר 2016

בפני הרכב כב' השופטים: י' גריל, שופט בכיר (אב"ד)
ב' בר-זיו, שופטת
ב' טאובר, שופטת
המערערת: מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז חיפה (פלילי) ע"י
ב"כ עו"ד גב' מאיה הרטמן
נגד
המשיב: רומן חרומנקוב ע"י ב"כ עו"ד עסאם טנוס (סנגור ציבורי)

פסק דין

א. בפנינו ערעור המדינה על גזר דינו של בית משפט השלום בחיפה (ס' הנשיא, השופטת א'. קנטור), מיום 1.12.15 בת"פ 27475-04-15, לפיו נדון המשיב (יליד 1981) ל-6 חודשי מאסר בפועל שאותם נתאפשר לו לרצות בעבודות שירות, מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים למשך 3 שנים, כשהתנאי הוא שלא יורשע בעבירה לפי חוק כרטיסי חיוב וכן הועמד בפיקוח שירות המבחן לתקופה של 18 חודשים. נציין שביצוע עונש המאסר על דרך של עבודות שירות - עוכב.

ב. הנסיבות הצריכות לעניין הינן בתמצית אלה:

כנגד המשיב, וכנגד שני נאשמים נוספים, הוגש כתב אישום ובו 8 אישומים. הרקע הכללי להגשת כתב האישום, כעולה מעיון בכתב האישום המתוקן הוא זה:

הנאשמים מס' 2 ו-3 הם נתינים זרים בעלי אזרחות אוקראינית. השניים נכנסו לשטח המדינה בתאריך 3.4.14 וקשרו קשר לביצוע פשע עם המשיב אשר כבר ביצע, עובר להגעתם של הנאשמים מס' 2 ו-3 ארצה, עבירות בכרטיסי חיוב.

ג. טיב הקשר הפלילי במקרה שבפנינו הוא קבלה במרמה של מספרי כרטיסי אשראי וקודים סודיים הקשורים למספרים אלה וכן ביצוע הונאות בכרטיסים, וזאת על דרך של משיכת כספים מחשבונותיהם של בעלי הכרטיסים. הנאשמים שכרו דירה בחיפה ואפשרו למשיב למקם בדירה ציוד ייעודי המשמש לייצור כרטיסי חיוב ולרבות, בין היתר: "קוראי כרטיסים", מצלמה זעירה שתפקידה ללכוד את הקשת הקוד הסודי, ראשי קריאה מגנטיים, מעגלים אלקטרוניים וחיווט אלקטרוני נילווה. לכל אחד מן הנאשמים היה תפקיד בקשר הפלילי כשכולם יחדיו התכוונו להגשים את מטרת הקשר וביצעו את

העבירות בצוותא, איש איש לפי חלקו, דבר הנובע בין היתר מן הפרישה הרחבה של הכספומטים מהם בוצעו המשיכות ומהם מוצו מספרי הכרטיסים.

ד. מוסבר בחלק הכללי של כתב האישום המתוקן כיצד פעלה שיטת המרמה: לאחר שהותקן הציוד, שפורט לעיל, הרי כאשר תוחב אדם המבקש לבצע פעולה במכשיר הבנקט את כרטיסו לחריץ המיועד לכך במכשיר, ובטרם עובר הכרטיס לחריץ הכניסה המקורי בבנקומט, עובר הכרטיס דרך קורא מגנטי זעיר "בשפתיים" מלאכותיות שהותקנו על פתח הכנסת הכרטיס. בעת מעבר הכרטיס "בשפתיים", נסרקים ומאוחסנים נתוני "הפס" המגנטי של הכרטיס ברכיב זיכרון המותקן "בשפתיים".

ה. בהמשך, כאשר מקיש האדם את הקוד הסודי הקשור לכרטיסו על ידי הקשתו על לוח הכפתורים במכשיר, לוכדת מצלמה שהורכבה על חלקו העליון של הכספומט את הקוד הסודי המקושר לכרטיס שהועבר "בשפתיים" קודם לכן.

לאחר מכן הגיעו הנאשמים למקום התקנת הציוד לשם פירוקו, כאשר מאוחסנים בו נתוני הכרטיסים שהוכנסו למכשיר הבנקומט שעליו הותקן הציוד הנ"ל. בהמשך, נעשה שימוש בציוד זה באמצעות תכנה ייעודית וייצור "שכפולים" של כרטיסי האשראי, שהושגו במרמה, וזאת על ידי כתיבת הנתונים שהורדו מן הרכיבים שהותקנו על מכשירי הבנקומט על כרטיסי פלסטיק בעלי פס מגנטי "ריק" ובאמצעותם, ביצעו הנאשמים את משיכות הכספים.

חלק מפעולות השכפול בוצע בדירה השכורה וחלק על ידי המשיב במקום שאיננו ידוע למדינה.

ו. כתב האישום כולל 8 אישומים. האישום הראשון מתייחס לשכירת הדירה ומיקום הציוד בדירה וכן זיוף כרטיסי האשראי. באישום זה ייחסה המדינה לנאשמים עבירה של קשירת קשר לביצוע פשע בצוותא לפי סעיף 499(א)(1) של חוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") בשילוב עם סעיף 29(ב) של אותו חוק, החזקת ציוד לזיוף כרטיסי חיוב בצוותא לפי סעיף 18 של חוק כרטיסי חיוב, התשמ"ו-1986 (להלן: "**חוק כרטיסי חיוב**") בשילוב עם סעיף 29(ב) של חוק העונשין וכן זיוף, עבירה לפי סעיף 418 רישא של חוק העונשין (ריבוי עבירות).

ז. אישומים מספר 2, 3, 4 ו-5, מתייחסים למעשים אשר ביצע המשיב בעזרתו של אדם אחר שזהותו אינה ידועה למדינה, וזאת בכל הנוגע להתקנת קורא "השפתיים" ומצלמה זעירה המצלמת את לוח הלחצנים של הבנקומט. אישום מס' 2 מתייחס לתאריך 15.2.14, שבו התקינו המשיב ואדם נוסף שהיה איתו את קורא "השפתיים" והמצלמה הזעירה בכספומט של סניף בנק בתל אביב. בהמשך פירקו השניים את ה"שפתיים" המלאכותיות לרבות המצלמה, באופן שהמשיב והאדם הנוסף קיבלו במרמה את פרטי כרטיסי האשראי של שלושה אזרחים שעשו שימוש במכשיר הבנקט, וזאת בין השעה שבה הורכב ציוד לכידת מספר האשראי על המכשיר ועד לשעה שציוד זה הוסר ולפיכך באישום מס' 2 מייחסת המדינה למשיב שלוש עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 415 של חוק העונשין.

ח. באישום מס' 3 נטען, כי המשיב והאדם הנוסף עשו (ביום 16.2.14) שימוש במספר האשראי והקוד הסודי של אזרח שפרטי כרטיסו הושגו במרמה בדרך שפורטה כבר באישום מס' 2. באופן זה ביצעו המשיב והאדם הנוסף שתי משיכות כסף במזומן בסך 4,000 ₪ + 1,000 ₪ וכן ניסיון משיכה של 4,000 ₪. לפיכך, באישום מס' 3 ייחסה המדינה למשיב עבירה של הונאה בכרטיס חיוב בנסיבות מחמירות (שתי עבירות) לפי סעיף 17 סיפא של חוק כרטיסי חיוב, וכן ניסיון הונאה בכרטיס חיוב בנסיבות מחמירות לפי סעיף 17 סיפא של חוק כרטיסי חיוב וסעיף 25 של חוק העונשין.

ט. באופן דומה ביצעו המשיב והאדם הנוסף גם את משיכות הכספים בכספומט נוסף, כמפורט באישום מס' 4 שבו מייחסת המדינה למשיב מספר עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 415 סיפא של חוק העונשין, וזאת נכון ליום 28.2.14.

י. כמו כן, ביצעו המשיב והאדם הנוסף את העבירות המתוארות באישום מס' 5 (ביום 1.3.14) כשלפי המתואר שם בוצעו שתי משיכות כסף במזומן בסכום של 4,000 ₪ ו-1,450 ₪ וכן נעשה ניסיון למשוך 4,000 ₪. העבירות המיוחסות באישום מס' 5 הינן: הונאה בכרטיס חיוב בנסיבות מחמירות (3 עבירות), לפי סעיף 17 סיפא של חוק כרטיסי חיוב, וכן ניסיון הונאה בכרטיס חיוב בנסיבות מחמירות (2 עבירות) לפי סעיף 17 סיפא של חוק כרטיסי חיוב וסעיף 25 של חוק העונשין.

יא. אישומים מס' 6, 7 ו-8 מתייחסים לשלושת הנאשמים, דהיינו המשיב ושני הנתינים שהגיעו לארצה מאוקראינה, משמע, נאשמים מס' 2 ו-3.

אישום מס' 6 מתייחס לכך שביום 4.4.14 הגיעו הנאשמים לסניף בנק בתל אביב כשהנאשמים מס' 2 ו-3 נושאים עמם "שפתיים" מלאכותיות ומצלמה זעירה, המצלמת, כמתואר לעיל, את לוח הכפתורים של הבנקומט. הנאשמים מס' 2 ו-3 הרכיבו את ה"שפתיים" וכן את המצלמה הזעירה. בהמשך הגיעו הנאשמים מס' 2 ו-3 אל אותו מכשיר ופירקו ממנו את הציוד לאחר שנתוני כרטיסי האשראי והקודים הסודיים נלכדו על ידי הציוד שהיה מורכב על המכשיר. המשיב המתין להם סמוך למקום כשהוא מודע למעשיהם של הנאשמים מס' 2 ו-3.

לפי הנטען באישום מס' 6 חלקו של המשיב היה בלתי נפרד ממעשיהם של הנאשמים מס' 2 ו-3. בדרך זו השיגו הנאשמים את פרטי כרטיסי האשראי של 5 אזרחים והעבירה שיוחסה למשיב כמו גם לנאשמים מס' 2 ו-3 הייתה קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות (ריבוי עבירות) לפי סעיף 415 סיפא של חוק העונשין, בשילוב עם סעיף 29(ב) של חוק העונשין.

יב. אישום מס' 7 מתייחס לתאריך 4.4.14 שבו ביצעו המשיב והנאשמים מס' 2 ו-3 הונאות בכרטיסי חיוב במספר מכשירי בנקומט באזור חיפה, וכן ניסו לבצע הונאות בכרטיס חיוב וזאת בנסיבות מחמירות, כשהנאשמים פועלים בצוותא. המדינה ייחסה למשיב כמו גם לשני הנאשמים הנוספים באישום השביעי, ריבוי עבירות של הונאה בכרטיס חיוב בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 17 סיפא לחוק כרטיסי חיוב בשילוב עם סעיף 29(ב) של חוק העונשין, וכן ניסיון הונאה בכרטיס חיוב בנסיבות מחמירות (ריבוי עבירות) לפי סעיף 17 סיפא של חוק כרטיסי חיוב, בשילוב עם סעיף 25 וסעיף 29(ב) של חוק העונשין.

יג. אישום מס' 8 מתייחס לסניף בנק אחר בחיפה שבו ביצעו המשיב ושני הנאשמים הנוספים את ניסיונם לקבל דבר במרמה ביום 5.4.14, אך בטרם הספיקו למצות את המספרים שנלכדו באמצעות הציד שהותקן על הבנקומט, הם נעצרו על ידי השוטרים. באישום זה ייחסה המדינה למשיב ולשני הנאשמים עבירה של ניסיון לקבל דבר במרמה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 415 סיפא בחוק העונשין, בשילוב עם סעיף 29(ב) של חוק העונשין.

יד. בישיבת בית משפט קמא מיום 26.11.14 הודיעה מי שהייתה אז סנגוריתו של המשיב שהוא חוזר בו מן הכפירה, והוגש כתב אישום מתוקן. המשיב הודה בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע בהתאם.

לבקשתה של הסנגורית, הפנה בית משפט קמא את המשיב לקבלת תסקיר בציינה, בין היתר, שהוא נעדר הרשעות קודמות ונמצא בקבוצות טיפוליות במסגרת שירות המבחן. ב"כ המדינה הודיעה לבית משפט קמא שעניין התסקיר נשאר לשיקול דעת בית המשפט, ואולם עמדתה של המדינה היא שיש להטיל על המשיב עונש מאסר בפועל ממש.

ט"ו. הונח בפני בית משפט קמא תסקיר הנושא תאריך 23.3.15 וממנו עולה שהמשיב עלה ארצה מאוקראינה בשנת 2000, הוא נשוי ואב לשניים. אין לחובתו של המשיב הרשעות קודמות. המשיב חש חרטה בגין ביצוע מעשי העבירה בהם הורשע ולפי התרשמות שירות המבחן, הוא מכיר כיום בפסול שבמעשיו, אולם בשעה שביצע אותם, הוא התמודד עם חומרת משמעותם של המעשים באמצעות עיוותי חשיבה, דהיינו, הבנק לא היה מוכן ליתן למשיב הלוואות ולכן התייחס המשיב לביצוע העבירות כאל "עזרה כלכלית". כמו כן טען המשיב, שהוא חשב אז ש"זה לא נורא" שהרי הוא לא פוגע פיזית באנשים.

המשיב גם טען בפני שירות המבחן, שהוא היה באותו זמן חייב כספים בשוק האפור ונושיו לחצו עליו שיחזיר את החוב. צוין, בין היתר, בתסקיר, שהמשיב ביצע את העבירות המיוחסות לו ביחד עם שני שותפיו הנזכרים בכתב האישום המתוקן, ושאותם הכיר עוד באוקראינה. צוין בתסקיר, לגבי ביצוע העבירות ביחד עם השותפים, שהם בוצעו "... תחת הנהגתו והובלתו וכן מתוך חששותיו לפעול בגפו". המשיב הוסיף וטען בפני שירות המבחן, שהוא פעל יחד עם שני שותפיו כדי להשיג "כסף קל" במהירות מרבית עקב חששו מפני נושי "השוק האפור", וזאת לאחר שנכשל העסק העצמאי שפתח ברוסיה. לדבריו, הוא מסר את כל הכספים שהשיג במרמה, כמתואר בכתב האישום המתוקן, לצורך החזר חובותיו ולא לצריכת מותרות.

ט"ז. צוין בתסקיר, כי במהלך תקופת הפיקוח על המשיב (לאחר ששוחרר מן המעצר) הוא שולב בקבוצה טיפולית במסגרת שירות המבחן, קבוצה שמטרתה הינן ליווי ותמיכה לתנאי מעצר הבית והעלאת המודעות באשר לכשלים העומדים ברקע המעצר. המשיב הגיע למפגשים הטיפוליים באופן עקבי ורציף, קיים קשרים תקינים עם חבריו לטיפול, ושמר על תנאי שחרורו בערובה.

י"ז. באשר להערכת הסיכון והערכת הסיכוי לשיקום, צוין שירות המבחן בתסקירו מיום 23.3.15, כי אופי ביצוע העבירות על ידי המשיב מצביע על גורמים רגשיים שעמדו ברקע התנהלותו הפסולה וההתרשמות היא שקיימת אצל המשיב התנהלות בעלת אופי התמכרותי שאותה התקשה להפסיק בכוחות עצמו. כמו

כן קיימים אצל המשיב אלמנטים של תכנון דקדקני שבאו לידי ביטוי בזמן ביצוע העבירות נשוא הדיון.

שירות המבחן התרשם מניסיונותיו של המשיב להציג מצג של חזות תקינה ומתפקדת, מה שהשפיע על התנהלותו מול שירות המבחן מתוך דינמיקה של הסתרה וטשטוש באשר לתולדותיו, אורחות חייו, והנסיבות המקיפות בגין ביצע את המעשים המיוחסים לו.

שירות המבחן ציין באותו תסקיר שהוא מתקשה להעריך את רמת הסיכון הנשקפת מהתנהגותו של המשיב באשר להישנות עבירות דומות בעתיד וזאת נוכח מבנה אישיותו והעולם הרגשי שלו שאינם נהירים לשירות המבחן לאשורם.

שירות המבחן התרשם מנזקקות טיפולית של המשיב, ואולם המשיב עצמו, שלל בפני שירות המבחן צורך טיפולי והתקשה לזהות מטרות טיפוליות רלבנטיות.

בסיכום הדברים, נמנע שירות המבחן, בתסקיר מיום 23.3.15, מלבוא בהמלצה טיפולית בעניינו של המשיב.

יח. בפני בית משפט קמא הונח תסקיר נוסף בעניינו של המשיב וזאת מיום 7.7.15. שירות המבחן ציין בתסקירו זה, כי הוא מתרשם שהמשיב נוטל אחריות על המעשים המיוחסים לו וחש רגשות ממשיים של חרטה ובושה ומגלה יכולת ראשונית להתבונן על הגורמים הרגשיים שעמדו ברקע ביצוע העבירות, וכן לחוש אמפתיה כלפי קרבתיו. הפעם הביע המשיב נכונות להשתלב במערך הטיפול האינטנסיבי בשירות המבחן וכן זיהה מטרות טיפוליות רלבנטיות למצבו ולצרכיו הטיפוליים.

יחד עם זאת, מוסיף שירות המבחן, כי התחזקה ההתרשמות מנטייתו של המשיב להתנהל מול שירות המבחן מתוך דינמיקה של טשטוש והסתרה באשר לעולמו הרגשי, תולדותיו, אורחות חייו, ודינמיקת יחסיו עם סביבתו האנושית. הפעם, ונוכח נכונותו של המשיב להשתלב במערך הטיפול שבשירות המבחן, הומלץ להעמיד את המשיב במבחן לתקופה של 18 חודשים כדי שישולב בתהליך טיפולי לצורך שיפור יכולתו לתת אמון בגורמי הטיפול, ולהפעלת שיקול דעת במצבים עמוסים מבחינה רגשית ותמלול ישיר של רגשות שליליים.

להערכת שירות המבחן, עשוי הדבר להפחית מרמת הסיכון להישנות עבירות דומות בעתיד.

יט. כמו כן, המליץ שירות המבחן להטיל על המשיב עונש של תשלום פיצוי לקרבתו כדי לחברו באופן מוחשי לפגיעות ולנזק שגרם לאלה, אך זאת באופן סמלי בלבד נוכח מצבו הכלכלי הקשה. עוד המליץ שירות המבחן להטיל על המשיב ענישה קונקרטית ומוחשית כדי לחדד עבורו את השלכותיה של התנהגותו הפסולה וזאת על דרך של ריצוי מאסר בעבודות שירות.

כ. בגזר הדין מיום 1.12.15 עמד בית משפט קמא על כך שהערכים החברתיים שנפגעו על ידי מעשיו של המשיב הם זכותו של האדם לשמירה על קניינו ופרטיותו, יכולתו לעשות שימוש בכרטיסי אשראי ללא חשש מפני חשיפת פרטים אישיים וניהול עסקים בצורה תקינה ללא הפרעה. כמו כן נפגע אמון הציבור בחברות האשראי ובבנקים.

בית משפט קמא קיבל את עמדת ב"כ המדינה כי מדובר בפגיעה משמעותית הן נוכח היקפן הגדול של העבירות, גובה הסכומים שנמשכו, ואופי ההתארגנות המהווה פגיעה קשה בחברות האשראי שנאלצות להחזיר לאזרחים את הכספים שנגנבו מהם, כשהנזק מגולגל לפתחי האזרחים כולם.

כא. בית משפט קמא עמד על כך שלעבירות קדם תכנון רב, כמפורט בהרחבה בחלק הכללי של כתב האישום. דהיינו, מדובר בעבירות שקדם להן תכנון ותחכום רב כשרובו ככולו נעשה על ידי המשיב שהיה הרוח החיה מאחורי פרשיית ההונאה והוא זה שגייס את שני הנאשמים האחרים.

הנזק שנגרם כתוצאה מביצוע העבירות הוא הסכומים שמשכו המשיב והאחרים בפועל, וכן הסכומים שאותם ניסו למשוך (לפי טיעון ב"כ המדינה בפני בית משפט קמא, עומד הנזק הישיר על 25,100 ₪). בנוסף, ניסה המשיב למשוך כספים בסכום של 40,700 ש"ח).

נזק נוסף שנגרם הוא הפגיעה בפרטיותם של אזרחים שפרטיהם נגנבו והעובדה שבמחשב שנמצא בדירה השכורה נמצאו פרטים של 60 כרטיסי אשראי נוספים.

כב. המדובר, כך מציין בית משפט קמא, בעבירות שנעברו בתוך פרק זמן קצר. המשיב ביצע את העבירות נשוא האישומים 2, 3, 4 ו-5 בין 15.2.14 עד 1.3.14. המשיב והנאשמים מס' 2 ו-3 שכרו את הדירה בה הוחזק הציוד הייעודי ביום 3.4.14.

העבירות נשוא האישומים 5, 6, 7 בוצעו בין התאריכים 4.4.14 עד 5.4.14, הוא יום מעצרו של המשיב ושני הנאשמים הנוספים. מכאן, שמדובר בעבירות שבוצעו במהלך כחודש ומחצה.

כג. בית משפט קמא ראה לנכון, לאחר שבחן את הפסיקה הרלבנטית לקבוע, כי מדובר בעניינו באירוע אחד הכולל מספר מעשים ומספר עבירות, זאת מכיוון שמדובר במעשי עבירה שבוצעו על פני רצף זמן קצר של כחודש ומחצה, כחלק מאותה תכנית עבריינית, תוך הפעלת אותן שיטות פעולה ושימוש באותם אמצעים לביצוע העבירות, גם אם מדובר בקרבנות שונים ובמקומות שונים אלא שהמסכת העבריינית היא אחת.

כד. בית משפט קמא קבע, שמתחם הענישה ההולם למעשי העבירה שביצע המשיב נע בין 6 חודשים ל-24 חודשי מאסר בפועל. לקולא הביא בית משפט קמא בחשבון, כי המשיב הודה בהזדמנות הראשונה, לאחר שתוקן כתב האישום ובכך נטל אחריות על מעשיו, וכן חסך מזמנם של הצדדים, העדים ובית

המשפט, שהרי עסקין ב-38 עדי תביעה.

בנוסף, אין הרשעות קודמות לחובת המשיב והוצגו נסיבות אישיות בתסקיר שירות המבחן אשר מצדיקות התחשבות. לטענת המשיב, הוא נקלע למצב כלכלי קשה - הסתבכות בחובות לשוק האפור - ונזקק ל"כסף קל" כדי לשלם את חובותיו. המשיב שהה במעצר, מאחורי סורג וברח, תקופה של 3 חודשים, ומדובר במעצר הראשון בחייו ואין להכביר מילים על הקושי שבמעצר, כשלאחר מכן שוחרר בתנאים מגבילים, תחילה מעצר בית מלא ולאחר מכן חלקי.

כה. בית משפט קמא ציין, כי על הנאשמים האחרים, דהיינו הנאשמים 2 ו-3 בתיק זה, הוטלו לפי גזר דין מיום 9.7.14 תשעה חודשי מאסר בפועל. מוסיף בית משפט קמא, שהמשיב הוא שהיה הדומיננטי והרוח החיה מאחורי האירועים. ואולם, על סמך עיקרון אחידות הענישה, ובשינויים המחויבים, יש להביא בחשבון את הענישה כפי שהוטלה על הנאשמים 2 ו-3.

כו. עוד ציין בית משפט קמא לקולא את העובדה שהמשיב הגיע להסדר תשלומים עם חברות האשראי כשלפי ההסדר, התחייב המשיב לשלם חוב של 42,550 ₪ ב-36 תשלומים, כשנכון למועד גזר הדין בבית משפט קמא, העביר המשיב שני תשלומים. בכך ראה בית משפט קמא הוכחה לכך שהמשיב, לא זו בלבד שהביע נכונות לפצות על הנזק לו גרם ולהסיר את המחדל, אלא אף החל בעשיית פעולות של ממש להגשים כוונה זו.

כז. עוד הוסיף בית משפט קמא, כי למרות ההסתייגויות שהביע שירות המבחן בתסקיריו, הרושם בתסקיר היה כי הליך טיפולי יפחית את רמת הסיכון להישנות עבירות דומות בעתיד, ומכאן המלצת שירות המבחן להעמיד את המשיב בפיקוח שירות המבחן למשך 18 חודשים על מנת שישולב בתקופה זו בתהליך טיפולי. בצמוד לכך, הציע גם שירות המבחן להטיל על המשיב עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות ופיצוי לקרבנות.

כח. בית משפט קמא הוסיף, כי בכוונתו לגזור עונש המצוי ברף התחתון של המתחם ובשים לב לאמור בתסקיר שירות המבחן, אין בכוונתו לחרוג ממתחם הענישה ההולם (כאמור כבר לעיל, קבע בית משפט קמא שמתחם הענישה ההולם נע בין 6 חודשי מאסר ל-24 חודשי מאסר בפועל).

בית משפט קמא ציין, כי המשיב שהה במעצר מאחורי סורג וברח תקופה של 3 חודשים. מכיוון שכוונת בית משפט קמא היא להטיל על המשיב מאסר לתקופה של 6 חודשים לריצוי בעבודות שירות, הרי למעשה מדובר בתשעה חודשי מאסר כאשר שלושה מהם כבר ריצה המשיב על דרך של מעצר ממש. נוכח כל אלה, גזר בית משפט קמא על המשיב 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות ובנוסף, מאסר מותנה וכן צו מבחן, הכל כאמור כבר לעיל.

כט. המדינה ממאנת להשלים עם גזר דינו של בית משפט קמא וערעורה מונח בפנינו.

לטענת המדינה, שגה בית משפט קמא משהטיל על המשיב עונש מאסר קצר לריצוי בעבודות שירות, כשעונש זה אינו תואם את חומרת העבירות ואת נסיבות ביצוע העבירות. כמו כן, היה מקום, לדעת המדינה, להטיל על המשיב גם תשלום קנס.

ל. נטען בערעור המדינה, כי מעשיו של המשיב ושותפיו מלמדים על תשתית עבריינית מתוכננת ומסודרת הפועלת באופן שיטתי ובהיקף נרחב וגורמת נזק עצום לחברות האשראי, לבעלי הכרטיסים ולחברה כולה. על התכנון וההיקף הרחב של המרמה ניתן אף ללמוד, כך מציינת המדינה, מן הפריסה ברחבי הארץ של הכספומטים מהם בוצעו המשיכות ומהם נלכדו מספרי הכרטיסים. המשיב ושותפיו התקינו את המכשירים במספר כספומטים ברחבי הארץ. לביצוע העבירות, כך מדגישה המדינה, קדם תכנון רב, כשרובו ככולו נעשה על ידי המשיב. הקשר הפלילי נקטע בטרם הספיקו הנאשמים לגרום נזק רב יותר לרכוש הציבור. רצף המעשים הפליליים לא הופסק מתוך רצון אמיתי של המשיב ושאר הנאשמים אלא נוכח ערנותם של חברות האשראי. אלמלא כן, היו המשיב ושותפיו מצליחים לגרוף סכומים גבוהים ביותר לכיסם.

כעולה מאישום מס' 8, תפסה המשטרה את השותפים "על חם" כשהם מפרקים את הכספומטים שהותקנו באחד הבנקים בחיפה, וכך נחשפה כל הפרשה.

לא. נטען בערעור, שהמשיב משך כספים בסך 25,100 ₪ וניסה למשוך כספים בסכום של 40,700 ₪ אך לדעת המדינה, אין לראות שיקול לקולא בגובה הסכומים שנטל המשיב שלא כחוק. מוסיפה המדינה, כי מדובר בעבירות קלות לביצוע ונפוצות ביותר, אך קשות ביותר לחשיפה והמדינה נדרשת להשקיע משאבים רבים לאיתור עבריינים בעבירות של הונאה בכרטיסי אשראי וזאת על מנת לספק הגנה לציבור ולנכסיו.

לב. המדינה סבורה, כי שגה בית משפט קמא כשהסתפק במתחם ענישה שנע בין 6 חודשי מאסר שניתן להמיר בעבודות שירות לבין 24 חודשי מאסר בפועל לגבי כל מסכת העבירות כולה, שכן ראוי היה שבית המשפט ייתן ביטוי עונשי לריבוי העבירות, חומרתן, השלכותיהן, תכיפות ביצוען ונסיבות ביצוען. גם בהנחה שהמתחם שנקבע הינו סביר, הרי יש מקום בנסיבות העניין להטיל עונשים ברף העליון של המתחם.

לג. מוסיפה המדינה, כי לאחר שבית משפט קמא קבע, שהמשיב הוא הדומיננטי והרוח החיה מאחורי האירועים, הטיל עליו בית משפט קמא עונש קל משמעותית לעומת שותפיו שנדונו ל-9 חודשי מאסר בפועל, שהרי לפי כתב האישום המתוקן חלקו של המשיב גדול לעומת שותפיו שכן אישומים 2-5 בוצעו על ידי המשיב לבדו בפברואר מרץ, ואילו האישומים 6-8 בוצעו על ידי המשיב עם שותפיו מיד לאחר הגעתם ארצה, ואלו הגיעו ארצה ביום 3.4.14.

לד. כמו כן מדגישה המדינה, כי חלקו של המשיב גדול בהרבה משל שותפיו, הואיל והוא תכנן את העבירות,

הביא לדירה את הציוד הנדרש המשמש לייצור כרטיסי חיוב ולכל הפעולות העברייניות שבהן השתמשו המשיב ושותפיו, כמפורט בהרחבה בכתב האישום המתוקן, ולכן העונש שראוי היה לגזור על המשיב אינו כשל שותפיו אלא חמור בהרבה וזאת לנוכח העובדה שחלקו גדול משלהם והוא היוזם והמתכנן.

לה. המדינה מוסיפה, כי התסקיר הראשון של שירות המבחן מיום 23.3.15 שלילי ביותר ואין בו המלצה טיפולית. בתסקיר הנוסף מיום 7.7.15 התחזקה התרשמות שירות המבחן שהמשיב מתנהל מולם מתוך דינמיקה של טשטוש והסתרה. אכן, הפעם השתנתה המלצת שירות המבחן להמלצה טיפולית ולעבודות שירות, אבל אין המדובר, לטענת המדינה, בתסקיר עקבי והפער הבלתי מוסבר בין התסקיר הראשון לשני אומר דרשני. לכן, ולנוכח חומרת העבירות, לא היה מקום לקבל את המלצות התסקיר.

לנוכח כל אלה, עותרת המדינה להחמרה בעונש המאסר של המשיב וכן כי יוטל עליו גם קנס ממשי שהרי מדובר בעבירות שבוצעו על רקע מניע כלכלי.

לו. בדיון שהתקיים בפנינו ביום 11.2.16 שמענו את תמצית טענות ב"כ המדינה שחזרה על הטענות שבהודעת הערעור וכן הגישה לעיונונו אסופת פסיקה.

לז. ב"כ המשיב עתר בפנינו להפנות את המשיב פעם נוספת לשירות המבחן ולאחר שנאמר לו על ידי ההרכב שכל שיש לו טענות נוספות בהתייחס לערעור המדינה עליו לפרט את טענותיו אלה, המשיך וטען ב"כ המשיב שאין מקום להשוואה בין עונשו של המשיב לבין עונש תשעת חודשי המאסר בפועל שהוטל על הנאשמים 2 ו-3 וזאת משום שלגביהם, בהיותם נתינים זרים, לא נבחן כלל האפיק השיקומי. לכן, אין המדינה יכולה לעשות שימוש בגזר הדין שהוטל על הנאשמים מס' 2 ו-3 כמדד להשוואה לעומת העונש שהוטל על המשיב.

לח. לטעמו של ב"כ המשיב, התוצאה הסופית אליה הגיע בית משפט קמא בגזר דינו היא נכונה. אכן, יש חריגה לקולא בעונש שנגזר על המשיב מבחינת רף הענישה ומבחינת ההרשעה של שאר המעורבים ואולם, בעניינו יש מקום לחרוג ממתחם העונש וזאת מטעמי שיקום.

עוד הדגיש הסנגור, שהמשיב משלם לחברת האשראי תשלומים חודשיים בסכום של 1,200 ₪ לחודש מאז שהחל ההסדר עמו, ועד כה שולמו 5 תשלומים ובנוסף פיקדון של 4,000 ₪ שהומצא להבטחת תנאי השחרור, מועבר אף הוא לזכות חברת האשראי ומכאן שהסכומים ששילם המשיב לחברת האשראי עד כה, הם שווי ערך ל-8 תשלומים חודשיים.

לט. הסנגור הפנה בטיעונו להוראת סעיף 40ט של חוק העונשין וכן טען, כי הנזק שנגרם לחברת האשראי איננו נזק חמור ומה גם שהמשיב משפה את חברת האשראי על הכספים נשוא מעשי העבירה. עוד מדגיש ב"כ המשיב, כי מהתסקירים עולות הנסיבות שהובילו את המשיב לביצוע העבירות וכן עולה, כי

המשיב מפנים את הפסול אשר במעשיו.

מ. הסנגור גם הפנה למקרה אחר בתיק שהתנהל בבית משפט השלום בנצרת, (ת"פ 5151-02-15) ושב מדובר היה בשימוש במסמך מזויף והונאה בכרטיס חיוב בנסיבות מחמירות, וציין שהמדינה הגיעה באותו מקרה להסדר טיעון שלפיו הוטלו על הנאשם 6 חודשי מאסר בעבודות שירות.

מא. לאחר שנתנו דעתנו לכל האמור בכתב האישום המתוקן, בתסקירי שירות המבחן, בגזר דינו של בית משפט קמא, בהודעת הערעור, בטענות שהעלו ב"כ הצדדים בפנינו, ולפסיקה הרלבנטית, מסקנתנו היא שיש להתערב בגזר דינו של בית משפט קמא, להחמיר בענישה שהוטלה על המשיב ולהטיל עליו עונש מאסר לריצוי בפועל מאחורי סורג ובריח.

יחד עם זאת והגם שמדובר בעבירה כלכלית אנו נמנעים מלהטיל קנס, וזאת בהתחשב במאסר לריצוי בפועל ובהתחשב בהסדר התשלומים של המשיב עם חברת האשראי.

מב. ראוי להדגיש, שמעשי העבירה בהם הורשע המערער חמורים הם עד מאוד. אכן, ערים אנו לפסיקה עליה הצביעו ב"כ שני הצדדים הן בפני בית משפט קמא והן בפנינו, פסיקה ממנה עולים הן מקרים בהם הייתה הענישה חמורה יותר והן מקרים בהם הייתה הענישה מקלה, אך למותר לחזור ולהזכיר את עקרון הענישה האינדיווידואלית. כל מקרה חייב להידון לפי נסיבות המקרה, ולפי נסיבותיו של מבצע העבירה, וכך עלינו לנהוג גם בענייננו.

מג. בית משפט קמא קיבל בגזר דינו, ובצדק, את עמדת ב"כ המדינה לפיה הערכים החברתיים שנפגעו הם זכותו של האדם לשמירה על קניינו ופרטיותו, יכולתו לעשות שימוש בכרטיס האשראי ללא חשש מחשיפת פרטים אישיים וניהול עסקים בצורה תקינה ללא הפרעה, כמו גם אבדן אמון הציבור בחברות האשראי ובבנקים. עוד קיבל בית משפט קמא את טענת ב"כ המדינה, כי מדובר בפגיעה משמעותית הן נוכח ההיקף הנרחב של העבירות, גובה הסכומים שנמשכו, ואופי ההתארגנות המהווה פגיעה קשה בחברות האשראי שנאלצות להשיב לאזרחים את הכספים שנגנבו מהם כשהנזק מגולגל לפתחי האזרחים כולם, ודומה שלא ניתן כלל לחלוק על כל האמור לעיל.

מד. בית משפט קמא ראה במעשים נשוא כתב האישום מסכת עבריינית אחת וקבע, שמתחם הענישה נע בין 6 חודשי מאסר לבין 24 חודשי מאסר בפועל. מתחם זה מקובל עלינו אף הוא, אך לא נוכל להסכים לכך שהעונש שיוטל על המשיב יהא ברף התחתון של מתחם הענישה, וזאת בשים לב לחומרת מעשי העבירה בהם הורשע המשיב כמפורט בכתב האישום המתוקן.

מתוך הצורך להגן על האינטרס הציבורי שנפגע פגיעה של ממש כתוצאה ממעשיו של המשיב.

מה. נדגיש כבר עתה, כי העובדה שבפועל נמשך במרמה סכום יחסית לא גבוה (כ- 25,000 ₪) ונעשה ניסיון למשוך סך נוסף של כ- 40,000 ₪, אין בה לכשעצמה כדי להוות שיקול דומיננטי בכל הנוגע לחומרת מעשי העבירה שהרי המשיב ושותפיו לעבירה לא חדלו ממעשיהם מרצונם ואלמלא ערנותן של חברות האשראי שהובילה לתפיסתם ביום 5.4.14 היו הם ממשיכים במעלליהם.

מו. ראוי להוסיף ולהדגיש, שכעולה מן הרקע הכללי שבכתב האישום המתוקן קדם לביצוע העבירות תכנון מדוקדק והושקע בתכנון תחכום רב. הנאשמים מיקמו בדירה שכורה ציוד ייעודי וכפי שציין בית משפט קמא בגזר דינו נועד ציוד זה להשיג באמצעים מתוחכמים את פרטי כרטיסי האשראי של ציבור תמים, באמצעות התקנת הציוד בעמדות כספומט ברחבי הארץ, ועל ידי התקנת "שפתיים מלאכותיות" ומצלמות זעירות, ולאחר לכידת הנתונים הדרושים, שכפול כרטיסי האשראי ומשיכת סכומי כסף באמצעותם.

יצוין, כי בחיפוש שבוצע בדירה לאחר שנתפסו המשיב ושני הנאשמים הנוספים נמצאו פרטיהם של 60 כרטיסי אשראי נוספים.

מז. כזכור, הטיל בית משפט קמא על כל אחד מן הנאשמים 2 + 3 עונש של תשעה חודשי מאסר בפועל וזאת בגזר דינו מיום 9.7.14, ומכיוון שמתאריך 5.4.14 ועד גזר הדין הם שהו במעצר הרי נותרו להם שישה חודשי מאסר לריצוי בפועל. בית משפט קמא ציין, שבהיותם נתינים זרים (שבאו ארצה ביום 3.4.14 וחברו למשיב לביצוע מעשי העבירה) לא יכול האלמנט השיקומי להיבחן בעניינם, ואילו בנוגע למשיב הביא בית משפט קמא בחשבון את המלצת שירות המבחן להטלת צו מבחן ל- 18 חודשים במהלכם ישולב המשיב בתהליך טיפולי, ובנוסף לכך עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות, כשהמשיב מצדו הגיע להסכם עם חברת האשראי לתשלום סך של 42,000 ₪ ב- 36 תשלומים חודשיים.

בית משפט קמא אף הביא בחשבון במסגרת שיקולי הענישה את העובדה שהמשיב שהה אף הוא במעצר שלושה חודשים.

מח. אנו סבורים, כי העונש הקל שהוטל על המשיב איננו עונה על עקרון ההלימה, חורג לקולא ללא הצדקה, ומחייב את התערבותה של ערכאת הערעור.

נקדים ונציין, שבענייננו, אין מקום להפעלת עקרון אחידות הענישה בין המשיב מחד גיסא, לבין הנאשמים מס' 2 ומס' 3 מאידך גיסא, הואיל והפעלת עיקרון זה יפה בין שווים, ואולם לא זה המקרה שבפנינו.

כפי שציין בית משפט קמא בפיסקה 19 של גזר הדין (עמ' 37 סיפא) היה המשיב הרוח החיה מאחורי פרשיית ההונאה והוא אשר גייס את שני הנאשמים האחרים. כך גם נכתב בתסקיר הראשון מיום 23.3.15, עמ' 3 רישא, דהיינו, המשיב ציין בפני שירות המבחן שהוא ביצע את העבירות המיוחסות לו יחד עם שני שותפיו אותם הכיר באוקראינה "וזאת תחת הנהגתו והובלתו וכן מתוך חששותיו לפעול בגפו".

מט. כאילו אין די בכך, הרי עולה מתוך עיון בכתב האישום המתוקן שאת מעשי העבירה נשוא ארבעה מתוך שמונת האישומים, דהיינו:

אישום מס' 2, מס' 3, מס' 4, ומס' 5 ביצע המשיב בגפו בתקופה שבין 15.2.14 עד 1.3.14, משמע, עוד **בטרם** הגיעו הנאשמים מס' 2 ומס' 3 ארצה וחברו אליו (3.4.14).

לכן, ברי שחלקו של המשיב במעשי העבירה משמעותי ביותר, ועולה במידה רבה על חלקם של שותפיו, ולכן הענישה כפי שהוטלה עליו בגזר דינו של בית משפט קמא מחייבת את התערבותו.

נ. הסנגור ביקש בטיעונו לשכנענו להפנות את המשיב לקבלת תסקיר נוסף של שירות המבחן בהדגישו את הפוטנציאל השיקומי וכן בציינו, שתיקון 113 של חוק העונשין מסמיך את בית המשפט לחרוג ממתחמי הענישה המבטאים בעיקר את עקרון ההלימה, כך שבית המשפט יוכל, במקרה המתאים, להטיל עונש קל יותר הרואה לנגד עיניו את אינטרס השיקום.

לא ראינו לנכון להיעתר לבקשתו זו של הסנגור. גם לגופו של עניין אין בידינו להסכים (בוודאי לא באופן גורף) עם טיעונו של הסנגור.

אנו מפנים לדברי כב' השופט ח' מלצר ב- רע"פ 8531/15 **מאור עליה נ' מדינת ישראל** (מיום 14.12.15), פסקה 7:

"ודוק: על אף חשיבותו של האינטרס השיקומי של הנאשם, מדובר בשיקול נוסף, אחד מיני רבים, אותו על בית המשפט לשקול, לצד יתר שיקולי הענישה (רע"פ 4218/15 אמסלם נ' מדינת ישראל (18.6.15), רע"פ 3463/15 קוטוב נ' מדינת ישראל (25.5.2015)..."

עוד מפנים אנו לדבריו של כב' הנשיא (בדימוס) מ' שמגר, ע"פ 344/81 **מדינת ישראל נ' שחר סגל**, פ"ד ל"ה (4) 313:

"שיקוליו של שירות המבחן למבוגרים אינם חופפים בהכרח את שיקוליו של בית המשפט, וזאת, בין היתר, מאחר שהוא אינו מופקד על הראיה הכוללת, הבוחנת גם את אלמנט ההרתעה הכללי ונתונים כיוצאה באלה. לכן, אין לבוא בטרזניה אל שירות המבחן, אם הוא נותן דעתו בעיקר לאינטרס האישי של הנאשם, ואף מוכן להציע הצעות לשיקום, המעוגנות, לעתים, בהערכה ובהתרשמות, ותו לא. השירות רואה את עיקר מעיינו במיצוי של היבט מוגדר של הנתונים הנאספים לקראת ההכרעה השיפוטית, ובית המשפט הוא שיוצר את האיזון הנאות בין הנתונים השונים ומופקד על ראייתו של השלם להבדיל מן

הקטע או המקוטע, מכאן כי אל הדברים העולים מן התסקיר מצטרפים, בדרך כלל, נתונים רלוואנטיים נוספים, המשמשים יסוד לשיקוליו של בית המשפט, כגון מהות העבירה, הלקחים לגבי האיש ומעשיו, כפי שהם מתגבשים בראייתו של בית המשפט, ועוד."

נא. במקרה שבפנינו עולה מעיון בתסקיר הראשון מיום 23.3.15, בין יתר הדברים, כי המשיב ניסה להציג בפני שירות המבחן מצג של חזות תקינה ומתפקדת: **"מה שהשפיע על התנהלותו מולנו מתוך דינמיקה של הסתרה וטשטוש, באשר לתולדותיו, אורחות חייו והנסיבות המקיפות, בעטיין ביצע את המעשים הללו"** (עמ' 3 סיפא - ההדגשה שלנו).

באותו תסקיר לא ניתנה המלצה טיפולית וזאת נוכח קשייו של המשיב ליתן אמון בגורמי הטיפול ועמדתו לפיה אין לו צורך בטיפול. אכן, בתסקיר המשלים מיום 7.7.15 חלה תפנית והמשיב הביע נכונות להשתלב במערך הטיפולי של שירות המבחן, ומכאן ההמלצה להטלת עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות וצו מבחן ל-18 חודשים, אך גם בתסקיר המשלים נכתב מפורשות:

"יחד עם זאת התחזקה התרשמותנו מנטייתו של רומן להתנהל מולנו מתוך דינמיקה של טשטוש והסתרה (כפי שתוארה בתסקירנו הקודם), באשר לעולם התוכן הרגשי שלו, תולדותיו, אורחות חייו ודינמיקת יחסיו עם סביבתו האנושית, לנוכח הפער העצום העומד בין חומרת עבירות שביצע וריבוי, לבין הצגת חזות תקינה ומתפקדת, על ידו". (ההדגשה שלנו)

לטעמנו הדברים מדברים בעד עצמם, ואין בהם כדי להצדיק הפנייה לתסקיר שלישי.

נב. אין ספק שבמסגרת כלל השיקולים, יש להביא בחשבון (כפי שאכן עשה בית משפט קמא) את הודאתו של המשיב בעובדות כתב האישום המתוקן, שחסכה העדתם של 38 עדי תביעה ובכך הביאה לחסכון משמעותי במשאביהם של הצדדים ובזמן שיפוטי, כך גם יש להביא בחשבון את העדר ההרשעות הקודמות, את כלל הנסיבות האישיות כפי שפורטו בתסקירים של שירות המבחן, ובכלל זה גם שהמשיב היה חשוף ללחצים של נושים מן "השוק האפור" עקב חובותיו, ההסכמה שאליה הגיע המשיב עם חברת האשראי בדבר הסדר תשלומים על פני 36 חודשים להחזר הכספים שהושגו במרמה, כמו גם העובדה שאף לאחר שחרורו משלושת חודשי המעצר שהה בתנאים מגבילים, תחילה במעצר בית מלא, ובהמשך במעצר בית חלקי.

נג. נחזור ונזכיר, שמעשיו של המשיב מצביעים על תכנון קפדני, תחכום ושיטתיות בביצוע העבירות וכפי שצוין על ידי בית משפט קמא היה המשיב הרוח החיה מאחורי פרשיית ההונאה והוא אשר גייס את שני הנאשמים האחרים.

פעילותה של החברה לא חדלה מתוך רצונם הטוב או עקב חרטה אלא בזכות עירנותן של חברות האשראי שאלמלא כן היו הנאשמים ממשיכים במעלליהם גם לאחר 5.4.14.

לכן, חרף כל השיקולים והנסיבות לקולא כעולה מתסקירי שירות המבחן, וכן כפי שפורטו בגזר דינו של בית משפט קמא, אנו סבורים כי הותרת עונש המאסר לריצוי בעבודות שירות בעינו יביא לפגיעה שאיננה מידתית באינטרס הציבורי.

נוכח חומרת מעשיו של המשיב, והתנהלותו המתוכננת והמתוחכמת בביצוע העבירות (וריון) יש ליתן דגש על הרתעת היחיד והרתעת הרבים מפני הישנות המעשים שגלומה בהם אנטי-חברתיות מובהקת.

נד. לא למותר להזכיר כי במקרה אחר שנדון בפסיקה, ואשר נסיבותיו היו חמורות מאשר עניינו, ובו נתקבל ערעור המדינה על גזר דינו של בית משפט השלום ועונש המאסר בפועל הועלה מ- 14 חודשים ל- 26 חודשי מאסר לריצוי בפועל, נדחתה בקשת רשות ערעור של הנאשם, וכב' השופט א' שהם כתב:

"ואכן, הנני סבור כי בנסיבות המקרה דנן, מדובר בעונש הולם וראוי, בשים לב, לתכנון המוקדם שקדם לביצוע העבירות, לשיטתיות ולתקופה הארוכה בה פעל המבקש, לאפקט המצטבר של ריבוי העבירות שביצע ולמידת חומרתן, ולאינטרס הציבורי שנפגע, שעניינו שמירה על רכוש הזולת, ועל חיי מסחר תקינים. עם זאת, ניתן משקל במסגרת פסק דינו של בית המשפט המחוזי, לנסיבות האישיות של המבקש וליתר השיקולים לקולא שפורטו על ידו". (רע"פ 7344/14 איגאסי נ' מדינת ישראל (מיום 27.11.14).

נה. בשים לב לכלל השיקולים והנתונים שבפנינו, ובהביאנו בחשבון שאין זו דרכה של ערכאת הערעור למצות את הדין עם הנאשם כשמתקבל ערעור המדינה על קולת העונש, אנו מחליטים לקבל את ערעור המדינה, לבטל את עונש המאסר שהטיל בית משפט קמא בדבר ריצוי עונש המאסר על דרך עבודות שירות, וכן מחליטים אנו לבטל את צו המבחן, ובמקום זאת אנו דנים את המשיב ל- 12 (שנים עשר) חודשי מאסר בפועל, בניכוי התקופה בה היה במעצר (5.4.14 עד 2.7.14).

עונש המאסר המותנה יעמוד בעינו ללא שינוי.

נו. על המשיב להתייצב לריצוי עונש המאסר בפועל בבית המעצר קישון, ביום ראשון **27.3.16** עד השעה 10:00 בבוקר או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות או דרכון.

על המשיב לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים:

08-9787336, 08-9787377

ניתן היום, ט"ז אדר א' תשע"ו, 25 פברואר 2016, במעמד הנוכחים.

ב. טאובר, שופטת

ב. בר-זיו, שופטת

י. גריל, שופט בכיר
[אב"ד]